

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/670/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613213013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6613213013.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom v M., A. I č. X/XX, zastúpenej právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47234466, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 29, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Peter Rybár, advokát a konateľ, proti odporcovi Rapid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31690904, so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., IČO: 47231785, so sídlom v Košiciach, Užhorodská č. 21, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Daniel Blyšťan, advokát a konateľ, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 14C/72/2013-297 zo dňa 10.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, IČO: 44 325 452, so sídlom v Košiciach, Alžbetina č. 41, sp. zn. 3C/1686/2012 zo dňa 19.01.2012 (prvý rok), súčasne odložil vykonateľnosť uvedeného rozhodcovského rozsudku do právoplatnosti rozsudku vo veci samej (druhý výrok) a uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v sume 773,29 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok). Po vykonanom dokazovaní dospel okresný súd k záveru, že rozhodcovskú zmluvu, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie sporného rozhodcovského rozsudku, je potrebné považovať za neplatnú vzhľadom na skutočnosť, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, ktoré sú obsiahnuté v Občianskom zákonníku. S ohľadom na uvedené okresný súd podľa § 40 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil.

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 28.04.2014 (č.l. 316-327 spisu). Domáhal sa zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e) a f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Nesúhlasil so skutkovými zisteniami ani právnym posúdením veci zo strany okresného súdu, pretože jeho skutkové zistenia nemajú oporu v skutkovom stave a navyše okresný súd podľa jeho názoru porušil procesné predpisy týkajúce sa dokazovania, čím porušil rovnosť účastníkov v občianskom súdnom konaní a procesné práva odporcu. V odvolaní predovšetkým uviedol, že k porušeniu rovnosti aj k porušeniu procesných práv odporcu došlo tým, že okresný súd si nesplnil povinnosť podľa ustanovenia § 118 O.s.p. a ani nevykonal dokazovanie v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Okresný súd svoje závery o porušení rovnosti v rozhodcovskom konaní oprel o údajne chýbajúce všeobecné poisťné podmienky v spise rozhodcovského súdu. V zápisnici o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 02.04.2014 sa nenachádza údaj o tom, ako súd vykonával dôkazy, t.j. či a ako vykonal dôkaz oboznámením sa so spisom rozhodcovského súdu a nenachádza sa v tejto zápisnici ani zmienka o tom, že by

niečo malo chýbať v predmetnom spise rozhodcovského súdu. Len z rozsudku okresného súdu sa odporca dozvedel, že v spise rozhodcovského súdu malo niečo chýbať, pričom v dôsledku postupu okresného súdu nebola odporcovi daná možnosť sa k tomu vyjadriť, resp. navrhnuť dôkazy, ktoré by túto skutočnosť vyvracali. Napadnutý rozsudok okresného súdu je preto podľa neho prekvapivý a nepreskúmateľný. Podľa jeho vedomostí boli všeobecné poisťné podmienky v rámci rozhodcovských konaní k dispozícii rozhodcovskému súdu v úplnom znení a to v každej možnej a existujúcej mutácii tak, aby mal rozhodcovský súd možnosť posúdiť každý jeden prípad. Túto skutočnosť, pokiaľ o nej vznikla pochybnosť, mohol odporca preukázať, avšak nebol mu na to daný priestor postupom okresného súdu, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa § 118 ods. 2 O.s.p. po vykonaní úkonov podľa ods. 1 predseda senátu podľa doterajšieho výsledku konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.10.2013, ako aj zo dňa 02.04.2014 vyplýva, že súd túto svoju procesnú povinnosť úplne opomenul. To malo vplyv na spôsob uplatnenia práva na právnu pomoc odporcu a zapríčinilo, že rozhodnutie okresného súdu bolo nepredvídateľné. Okresný súd totiž neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia ostali sporné a teda z postupu súdu odporca nemohol vytušiť, že okresný súd zastáva ohľadom týchto skutkových tvrdení názory, ako sú prezentované v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku a teda, že okresný súd nebude vychádzať z písomným listinných dôkazov. Rovnako okresný súd nevykonal listinné dôkazy spôsobom ustanoveným v Občianskom súdnom poriadku (vo vzťahu napr. k všeobecným poisťným podmienkam je to ustanovenie § 129 O.s.p.), keďže neprečítal listiny, resp. neoboznámil ich obsah a táto skutočnosť nevyplýva ani zo zápisníc o pojednávaní pred okresným súdom. Odporca vyjadril názor, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože okresný súd nevykonal dôkazy riadne a nebola mu daná možnosť vyjadriť sa k dôkazom, resp. k sporným skutočnostiam. Z uvedených dôvodov boli porušené práva odporcu na súdnu ochranu a bolo mu odňaté právo na prístup k súdu, právo na vyjadrenie sa k vykonaným dôkazom a celé konanie je tak zmätočné, nakoľko aj napadnutý rozsudok sa opiera o tieto dôkazy. S tým úzko súvisí aj postup okresného súdu, ktorý porušil ustanovenie § 118 ods. 2 O.s.p. V ďalšom texte odvolania odporca polemizoval aj s vecným právnym posúdením prejednávanej veci zo strany okresného súdu v napadnutom rozsudku.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že dňa 12.07.2013 doručila navrhovateľka okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáha zrušenia sporného rozhodcovského rozsudku a náhrady trov konania. Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie na deň 16.10.2013, na ktorom po otvorení pojednávania vytvoril priestor pre prednesy právneho zástupcu navrhovateľky a právneho zástupcu odporcu (okresný súd obidvoch pred vykonaním prednesu poučil podľa § 131 ods. 1 O.s.p.). Po odročení pojednávania doručil odporca okresnému súdu návrh na prerušenie konania, ktorý okresný súd zamietol uznesením č.k. 14C/72/2013-235 zo dňa 14.02.2014. Okresný súd vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 02.04.2014 (č.l. 272-280 spisu), na ktorom vypočul navrhovateľku ako účastníka konania (po predchádzajúcom poučení podľa „§ 131 O.s.p.“), po vyjadrení o tom, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania vytvoril priestor právnenému zástupcovi navrhovateľky a právnenému zástupcovi odporcu na prednesenie záverečných rečí, následne okresný súd uviedol, že sa „oboznamuje spisový materiál vo veci“, poučil prítomných podľa § 120 ods. 4 O.s.p., uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 10.04.2014, keď dňa 10.04.2014 do zápisnice o pojednávaní okresný súd konštatoval, že účastníci konania sa neustanovili, ďalej uviedol, že sa „oboznamuje spisový materiál vo veci“ a následne vyhlásil napadnutý rozsudok; zo spisu nevyplýva vykonanie akýchkoľvek listinných dôkazov v súlade so zákonom.

V podanom odvolaní odporca predovšetkým namietal, že mu v prejednávanej veci postupom okresného súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom a to konkrétne najmä tým, že (1) okresný súd nevykonal

dokazovanie listinnými dôkazmi v súlade so zákonom, (2) nesplnil si svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. ako aj tým, (3) že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a sporným skutočnostiam.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetnému postupu súdu sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom bližšie nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je však potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak účastník konania mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy musí o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá samo tvrdenie účastníka o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26.03.2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14.11.2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26.02.2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07.03.2013).

O priebehu konania na okresnom súde (vrátane dokazovania) môže odvolací súd usudzovať len z obsahu spisu, osobitne zo zápisníc o pojednávaní (§ 40 ods. 1 O.s.p. a § 122 ods. 1 O.s.p.). Ako bolo uvedené vyššie zo spisu okresného súdu vyplýva, že v prejednávanej veci boli na pojednanie veci samej nariadené viaceré pojednávania, keď dokazovanie v prítomnosti účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov vykonal okresný súd len na pojednávaní dňa 02.04.2014, keď zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že na tomto pojednávaní okresný súd vypočul navrhovateľku ako účastníka konania a „oboznámil spisový materiál vo veci“; napriek tomu, že uvedené pojednávanie odročil okresný súd na vyhlásenie rozsudku na deň 10.04.2014, v tento deň z tohto úkonu opätovne nesprávne vyhotovil zápisnicu o pojednávaní (správne mal vyhotoviť zápisnicu o verejnom vyhlásení rozsudku), pred verejným vyhlásením rozsudku vykonával dokazovanie „oboznámením spisového materiálu vo veci“ a následne vyhlásil napadnutý rozsudok.

Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné v prvom rade uviesť, že okresný súd sa dopustil procesného pochybenia v rámci dokazovania. Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania. Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd (§ 125 O.s.p.). Dôkaz výsluchom účastníka konania sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca po jeho obligatórnom poučení v zmysle § 131 ods. 1 O.s.p. o tom, že má vypovedať pravdu a nič nezamlčovať účastníka vyzve, aby súvisle opísal všetko, čo vie o predmete výsluchu; potom mu kladie otázky potrebné na doplnenie a vyjasnenie jeho výpovede, následne môžu klásť otázky aj členovia senátu a so súhlasom predsedu senátu alebo samosudcu i účastníci konania a znalci; obdobne postupuje predseda senátu alebo samosudca aj pri výsluchu svedka s tým, že poučenie realizuje podľa § 126 ods. 1 a 2 O.s.p. Dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie (129 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v čase pojednávania okresného súdu). Zo spisu okresného súdu vyplýva, že na nariadených pojednávaniach vykonal okresný súd dokazovanie výsluchom navrhovateľky ako účastníka konania, ale dokazovanie listinnými dôkazmi nevykonal v súlade so zákonom; naproti tomu z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že založil svoje skutkové zistenia okrem výsluchu navrhovateľky aj na viacerých listinných dôkazoch, najmä spise rozhodcovského súdu ako

aj všeobecných podmienkach poisťnej zmluvy, súčasťou ktorých mala byť aj rozhodcovská zmluva zakladajúca právomoc rozhodcovského súdu. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že vykonávanie dôkazov na pojednávaní je vyjadrením zásady priamosti občianskeho súdneho konania a výnimky sú možné len v prípadoch, keď sú splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (o takýto prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže okresný súd nerešpektoval spôsob, ktorý zákon predpisuje pre vykonávanie listinných dôkazov (§ 122 ods. 1 O.s.p. a § 129 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v čase pojednávania okresného súdu), zaťažil svoje konanie tzv. inou procesnou vadou. Ak totiž skutkové zistenia okresného súdu neboli podložené procesne správnym dokazovaním (dokazovaním vykonaným spôsobom, ktorý určuje zákon), nemal a ani nemohol mať pre svoje právne závery žiadne podklady. Spôsob vykonania dôkazu musí jednoznačne vyplývať zo zápisnice o pojednávaní; buď v nej musí byť uvedené, že bola prečítaná určitá presne označená listina (alebo jej presne označená časť) alebo musí zo zápisnice vyplývať, že predseda senátu (samosudca) oboznámil obsah tejto listiny. Vykonávanie dokazovania tzv. súhrnným spôsobom (t.j. obsahom spisu ako to urobil okresný súd v prejednávanej veci) je neprípustné, pretože v tomto prípade nie je zrejmé, ktoré konkrétne dôkazy súd vykonal a ako sa k nim účastníci konania vyjadrili. Všeobecne platí, že skutkové zistenia súdu, ktoré majú základ v nesprávne vykonanom dôkaze, nepoživajú v odvolacom konaní ochranu. V dôsledku vyššie uvedeného procesného pochybenia okresného súdu došlo v konaní k tzv. inej procesnej vade konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

V dôsledku nevykonania dokazovania listinnými dôkazmi v súlade so zákonom zaťažil okresný súd svoje konanie ďalšou procesnou vadou, ktorá mala za následok odňatie možnosti účastníkov konania konať pred súdom. Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.). Právo účastníkov konania vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu sa v konaní realizuje tak, že sudca spravidla bezprostredne po vykonaní každého dôkazu umožní účastníkovi, aby sa k nemu vyjadril a aby uviedol všetko, čo pri hodnotení vykonaného dôkazu považuje za významné. Procesnú možnosť účastníka konania vyjadriť sa k vykonanému dôkazu (napríklad z hľadiska vierohodnosti svedka a jeho vzťahu k prejednávanej veci, pravosti a správnosti obsahu listiny, osoby a odbornej spôsobilosti znalca, vecnej správnosti postupu súdu pri vykonávaní ohliadky a podobne) musí súd vytvoriť účastníkovi už v rámci dokazovania. Osobitne zákon ukladá súdu umožniť účastníkom konania vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej (§ 118 ods. 4 prvá veta O.s.p.). Vyjadrenie účastníka konania k vykonanému dôkazu je potom jedným z podkladov, ktoré súd pri ich hodnotení berie do úvahy; preto takéto vyjadrenie zo strany jednotlivých účastníkov konania môže byť významným faktorom ovplyvňujúcim intenzitu dôkaznej sily pripisovanej konkrétnemu hodnotenému dôkazu súdom. Z obsahu zápisníc o jednotlivých pojednávaníach pred okresným súdom nevyplýva, že okresný súd na pojednávaníach vytvoril účastníkom konania, resp. ich právny zástupcom, procesnú možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom v zmysle ustanovenia § 123 O.s.p. a realizovať z týchto ustanovení vyplývajúce procesné oprávnenia účastníka konania. Osobitný dôvod znemožnenia realizácie tohto práva účastníkov konania zo strany okresného súdu vyplýva zo skutočnosti, že okresný súd vykonal dokazovanie obsahom spisu, z čoho nie je zrejmé, ktoré listinné dôkazy boli vykonané a súčasne týmto spôsobom vykonával dokazovanie v neprítomnosti účastníkov aj pred vyhlásením rozsudku, hoci pojednávanie odročil už len za účelom verejného vyhlásenia rozsudku. Týmto postupom okresného súdu, ktorý bol spôsobený nevykonaním dokazovania listinnými dôkazmi v súlade so zákonom, došlo podľa názoru odvolacieho súdu k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom a súčasne vzhľadom na charakter tejto vady rozhodnutie okresného súdu nemožno považovať za správne. Táto vada konania zakladá zákonný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku treba prisvedčiť odporcovi, že ani jedna zo zápisníc o pojednávaní nedáva podklad pre záver, že okresný súd splnil svoju procesnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. Procesný postup súdu na pojednávaní je rámcovo upravený v ustanovení § 118 O.s.p. Po začatí pojednávania účastníci prednesú alebo doplnia svoje návrhy a predseda senátu alebo samosudca oznámi výsledky prípravy pojednávania (§ 118 ods. 1 O.s.p.). Po vykonaní úkonov podľa odseku 1 predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli (§ 118 ods. 2 O.s.p.). Z dôvodovej správy k ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. pritom vyplýva, že zaradenie tohto ustanovenia do Občianskeho súdneho poriadku malo za cieľ zvýšiť predvídateľnosť postupu súdu a posilniť právo na spravodlivý súdny proces; v záujme dosiahnutia

predvídateľnosti postupu a rozhodovania ukladá toto ustanovenie súdu povinnosť oboznámiť účastníka konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným náhľadom súdu na to, ktoré z navrhnutých dôkazov treba, resp. netreba vykonať; účastníkovi konania má tým byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných oprávnení (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/236/2010 zo dňa 14.04.2011 alebo sp. zn. 3MCdo/18/2010 zo dňa 17.02.2011). Odvolací súd síce poukazuje aj na to, že ani v samotnom sporovom konaní nemusí mať nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p. vždy za následok odňatie možnosti konať pred súdom (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/128/2011 zo dňa 10.10.2012 a sp. zn. 4Cdo/167/2012 zo dňa 28.05.2013, z ktorého dokonca vyplýva záver, že nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p. nemá za následok odňatie možnosti konať pred súdom), vzhľadom na individuálne okolnosti prejednávanej veci však tým, že okresný súd úplne ignoroval uvedené procesné ustanovenie a nevykonal dokazovanie v súlade so zákonom podľa názoru odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti účastníkov konania konať pred súdom.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pokiaľ okresný súd na svojej úradnej tabuli zverejnil oznam o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.), urobil tak po odročení pojednávania zo dňa 02.04.2014 (odročeného práve za účelom verejného vyhlásenia rozsudku) až dňa 07.04.2014 (č.l. 294 spisu; č.l. 315 spisu), t.j. menej ako päť dní pred vyhlásením napadnutého rozsudku dňa 10.04.2014 (č.l. 295-296 spisu).

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku zrušenia rozsudku okresného súdu zrušil odvolací súd aj závislý výrok o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku a o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b) O.s.p.); v novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

V ďalšom konaní okresný súd opätovne prejedná vec na pojednávaní, splní si svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. (túto skutočnosť poznamená aj v zápisnici o pojednávaní) a umožní účastníkom konania realizáciu ich procesných práv podľa výkladu uvedeného vyššie (najmä vykoná dokazovanie listinnými dôkazmi v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p., umožní účastníkom realizáciu práv v zmysle § 123 O.s.p., pretože toto právo nebolo dotknuté ani zmenou ustanovenia § 129 ods. 1 O.s.p. účinnou od 17.04.2015 a pred vyhlásením rozhodnutia umožní účastníkom realizáciu práv aj v zmysle § 118 ods. 4 prvá veta O.s.p.); osobitne tiež pred rozhodnutím vo veci samej dopytuje účastníkov konania či majú alebo nemajú návrhy na doplnenie dokazovania a umožní im vyjadriť sa k prípadným dôkazným návrhom (tieto skutočnosti nech nájdú odraz aj v zápisnici o pojednávaní). Okresný súd vytvorí účastníkom konania možnosť predniesť svoje návrhy na doplnenie dokazovania a na vyjadrenie k dôkazným návrhom a k vykonanému dokazovaniu. Odvolací súd však osobitne zdôrazňuje, že len súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná; súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy; posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/95/2012 zo dňa 23.01.2013 alebo sp. zn. 6Cdo/248/2012 zo dňa 15.04.2013); svoje rozhodnutie o prípadnom nevykonaní navrhnutých dôkazov je však okresný súd povinný v rozhodnutí stručne odôvodniť.

Bez ohľadu na vyššie uvedené procesné pochybenia a z toho vyplývajúci nezistený skutkový stav dáva odvolací súd okresnému súdu vzhľadom na predmet konania do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/338/2012 zo dňa 04.02.2015.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.